

Dagvaarding in kortgeding & ten gronde (incl. strafklacht)

Heden, ten jare 2006, de ZESDE NOVEMBER

Ten verzoeken van:

De Heer Jean-Marc VAN BELLE, zelfstandige informaticus¹, leerkracht, journalist gespecialiseerd in fiscale en specialiserend in mediarechtsmaterie, maar bovenal vader van Floris (°03/10/1992), Marieke (°27/07/1995), en Stientje (°28/07/2001), wonende te 8510 BELLEGEM, Straatje 21, ondern.nr. 0525.505.418

Aangezegd aan:

- Mevrouw LANGEDOCK Veerle Anna Andrea, logopediste, geboren te Kortrijk op 20 juni 1966, sinds haar woonstverlating op 11/11/2004 (waarvan PV door gerechtsdeurwaarder Luc BECKERS) bij haar moeder inwonende te 8560 Wevelgem-Moorsele, C. Gezellestraat 42, **en**
- Huisarts/dokter VANNESTE Luc, erkend onder RIZIV nr. 1-33304-71-004, kabinet houdende te Karrestraat 52, 8560 MOORSELE, tel. 056/41.87.66, GSM 0496/32.64.16

Aldaar mijn exploit doende, sprekende met en een geheel eensluidend en door mij ondertekend afschrift latende aan

Dat geïntimeerden hierbij tevens gehouden zijn

OM TE VERSCHIJNEN VOOR :

- voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te KORTRIJK, 6de kamer, zetelende in gewone gehoorzaal, Gerechtsgebouw, Burgemeester Nolfstraat 10 A, te 8500 KORTRIJK
op **Zie eerste blad dagvaarding**
- voor de Heer/Mevrouw voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te KORTRIJK, zetelend in kortgeding, in de gewone gehoorzaal, Gerechtsgebouw, Burgemeester Nolfstraat 10 A, te 8500 KORTRIJK
op **Zie eerste blad dagvaarding**

TENEINDE :

Recht te bekomen bij zeer ernstige, correctioneel strafbare eenzijdige beslissingen en tegenwerking van de rechtsgang tussen gedaagden in samenspraak om *primo* de dochter van verzoeker en verweerster LANGEDOCK, zijnde Marieke VAN BELLE als 'psychologische straf' weg te houden van de vader, hierbij de bevoegdheid als arts zeer ernstig te overschrijden alsook de communicatierichtlijnen van de Orde der Apothekers bij kinderen met feitelijk gescheiden ouders met de voeten te treden, met als enkel oogpunt psychische druk uit te oefenen op haar.

Secundo is er sprake van toediening van rilatine aan haar onder fysische dwang (getuigenverhoor wenselijk) zonder naleving van de voorschriften, en werd ook omtrent de andere hoogbegaafde zoon van verzoeker en gedaagde, zijnde Floris VAN BELLE geweigerd op in te gaan op de door vader gecontacteerde en wél erkend klinisch psychologe in te gaan op de vraag dat er wellicht GEEN sprake is van ADHD maar van een intellectuele V/P-kloof, en dat er geen enkele DSM IV test daarover wordt voorgelegd.

Tertio, verzoeker vond in een aparte etui op de kamer van de zoon een pilletje Concerta van 36 mg, een zeer ernstig methylfenidaat dat verplicht individueel op de lijst van verdovende middelen bij de apothekers wettelijk moet worden bijgehouden, dat "*hij in het geheim moest nemen bij zijn vader*". Bij medische navraag en consultatie van de bijsluiter door de fabrikant bezorgd, blijkt dit enkel toedienbaar te zijn na een duidelijk ADHD-onderzoek (zie infra). Het pilletje zelf zal voorgelegd worden ter zitting maar een foto ervan volgt in infra.

Betrokken personen en feitelijke toestand:

- Verzoeker is uitermate enthousiast op 24.02.1989 in het burgerlijk huwelijk getreden met Mevrouw Veerle LANGEDOCK voor de ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Wevelgem en op 12/05/1989 in het kerkelijk huwelijk. Uit dat huwelijk werden drie (prachtige en zoals de vader goed tot hoogbegaafde²) kinderen geboren:
 - Floris, geboren op 3.10.1992.
 - Marieke, geboren op 27.07.1995 ;
 - Stientje, geboren op 28.07.2001 ;
- Op 11/11/2004 trok Mevr. LANGEDOCK Veerle met de volledige inboedel (3 camions, 7 man via PV door de betekenende gerechtsdeurwaarders bij PV op 11/11/04 vastgesteld) in bij haar moeder, waarna verzoeker een verzoekschrift tot verzoening indiende. Daartegen werd, strategisch en enkel om de rol slachtoffer/dader om te draaien en onrechtmatig onderhoudsgeld te bekomen, een kortgeding en procedure ten gronde op art. 229 en 231 ingesteld, iets wat nu in de fase van de zovoeiste getuigenissen zonder vaste datum zit omdat het duidelijk wordt dat ook erkende psychiaters de vader, het zevende kind uit een gezin van elf helemaal niet agressief maar uitermate positief en assertief vinden ("*iets wat we hem absoluut niet kwalijk kunnen nemen*") en deze het recht behoudt te weigeren negatief te zijn over de moeder van zijn drie kinderen. Omwille van het belang van de kinderen, dient zij nu echter duidelijk tegen zichzelf en haar omgeving te worden beschermd.

Aangezien

- de vrederechter van het Tweede kanton te Kortrijk art. 223 weerlegde in zijn beslissing 04A675 in de bewoording "Wij zien geen reden om eiser (huidig verzoeker) niet eveneens voldoening te geven voor wat betreft zijn aanspraak. Verweerster (huidig gedaagde) vreest weliswaar dat dit nadelig zou zijn voor de kinderen, maar wij zien geen reden om aan te nemen dat de vrees van verweerster gegrond is."
- de beschikking d.d. 24/03/2005 (BRK 04/420/C) stelde "dat in de opvoeding van de kinderen een contact met de beide ouders van essentieel belang is en er geen argumenten voorhanden zijn om aan de Heer Van Belle een ruim omgangsrecht te weigeren"
- bepaalde dat de drie kinderen door geïntimeerde naar verzoeker dienden te worden gebracht "de tweede helft van de krokus- en de herfstvakantie tijdens de pare jaren van de woensdagavond 19u tot de zondagavond 19u", in concreto wo. 01/11/06 tot en met 05/11/06, item dat voorheen reeds talloze malen met de voeten getreden wordt door verweerster
- gezien het nieuwe PV in bijlage dat werd opgesteld omdat Marieke Van Belle door de moeder eerst ziek werd gemeld, maar nadien bij contactneming met dokter Luc Vanneste in kwestie bleek dat er volgens de dokter "anatomisch niets aan de hand was met Marieke" maar dat deze dus in samenspraak en/of opdracht van mevr. LANGEDOCK Veerle en zonder communicatie met de vader beslist werd om dochter Marieke psychologisch te straffen door haar te pakken op haar verlangen haar papa terug te zien, alsook te weigeren in te gaan op de vraag van de vader om de dochter dan minstens telefonisch contact te laten nemen (iets wat altijd omgekeerd toegestaan wordt en ook meermaals gebeurde).
- gezien het deontologisch en juridisch onwettig opgestelde doktersattest en het feit dat het bovendien door onzorgvuldige datering (als de logica van Dr. Luc Vanneste gehandhaafd wordt) indruist tegen de uitvoering van het vonnis BRK 04/420/C alsook tegen art. 223 B.W.
- gezien de doktershandeling radicaal indruist tegen het advies van 16/04/1988 van de Nationale Raad van de Orde der Geneesheren dat over de situatie van kinderen bij feitelijk gescheiden ouders specifiek stelt "De taak van de medicus beperkt zich tot het medicus zijn; hij is geen rechter, geen advocaat, geen gerechtsdeurwaarder en zeker geen kroongetuige. Hij zal zich, zoals bepaald in artikel 31 van de Code van geneeskundige Plichtenleer, "onthouden van elke inmenging in familiale aangelegenheden, behalve in gevallen met een duidelijke therapeutische inslag". De gezondheid van het kind is de voornaamste zorg van de arts die in functie daarvan moet handelen. Enkel wanneer het voor de zorgverlening essentieel is of wanneer de klachten van het kind op een relationele problematiek wijzen, zal de geneesheer zich met de familiale situatie van het kind inlaten. Hij begaat een ernstige deontologische fout wanneer hij dat op een lichtvaardige of ondoordachte manier doet."

"Slaagt de geneesheer binnen een redelijke termijn niet in zijn bemiddeling, dan geeft hij beide ouders de raad zich tot de jeugdrechter te wenden. Wanneer hem naderhand door één van de ouders om een verklaring wordt verzocht, mag hij alleen een brief schrijven voor de jeugdrechter waarin hij mededeelt het kind herhaaldelijk te hebben onderzocht en de ouders menigmaal te hebben gesproken.

"

"Wanneer de geneesheer, na herhaalde gesprekken met het kind en de ouders, van mening is dat in het kader van de behandeling, een tijdelijke wijziging van het hoede- en omgangsrecht noodzakelijk is, zal hij dit met al de betrokkenen bespreken en pogen in der minne tot een oplossing te komen. Daarbij moet hij alle nodige garanties bieden opdat het aanvaarden van zijn voorstel achteraf door geen der partijen wordt misbruikt. "

Medische getuigschriften

De Nationale Raad stelt vast dat frequent op geneesheren een beroep wordt gedaan om door getuigschriften, attesten of allerhande verslagen, de uitvoering van een vonnis te beletten of een wijziging van het hoede- en omgangsrecht te bekomen. De Nationale Raad is van mening dat geneesheren enkel vanuit een strikt medisch oogpunt mogen handelen. Wanneer het kind ziek is en de geneesheer een behandeling voorschrijft, gaat hij ervan uit dat de ouders mekaar daarvan in kennis stellen.

Voor wat de naleving van de hoede- en bezoeksregeling betreft, moet de arts, bij het beoordelen van de verplaatsingsmogelijkheden van het kind, heel omzichtig te werk gaan en abstractie maken van de specifieke familiale situatie. Wordt in dat

verband beweerd dat elke communicatie tussen de ouders onmogelijk is, kan de geneesheer, op verzoek van de ene ouder, de andere telefonisch of bij middel van een aan hem geadresseerde en gesloten brief, van zijn bevindingen en advies in kennis stellen.

In deze brief vermeldt hij ook het telefoonnummer waarop hij voor eventuele nadere informatie kan worden bereikt. In geen geval mag door de geneesheer aan een van beide partijen een medisch attest worden afgeleverd.

Voor wat de wijziging van de hoede- en bezoeksregeling betreft, is het geneesheren nooit toegelaten aan één van beide ouders attesten, getuigschriften of verslagen af te leveren. Enkel wanneer aan de in het vorige hoofdstuk opgesomde voorwaarden wordt voldaan, mag door de geneesheer aan de jeugdrechter een brief worden geschreven die evenwel niet meer elementen mag bevatten dan hoger bepaald. "

De provinciale raden worden verzocht ten strengste op de naleving van dit advies toe te zien.

Het is dus van voorhand duidelijk wat de uitspraak zal zijn van de provinciale raad van West-Vlaanderen, die overigens een zeer goede reputatie op het vlak van eerbaarheid heeft en dat dit zal leiden tot een blaam van dokter Luc VANNESTE, die hopelijk voor hem de daad onbewust heeft gesteld en niet op de hoogte was van dit herhaalde tuchtrechterlijk advies, dat ook via internet beschikbaar is en zelfs via google.

- Dit advies werd nogmaals bevestigd op datum van 18/10/1997 in het artsentijdschrift nr. 79. Bovendien verwijst dit en andere adviezen ook letterlijk naar de rechten van de patiënt hieronder
- gezien de doktershandeling radicaal indruist tegen de wet van 22 augustus 2002 omtrent de rechten van de patiënt "Art. 8. § 1. De patiënt heeft het recht om geïnformeerd, voorafgaandelijk en vrij toe te stemmen in iedere tussenkomst van de beroepsbeoefenaar." - In deze wetgeving staat in art. 8 § 1 ook duidelijk dat dergelijke drastische overtredingen bovendien expliciet opgenomen moeten worden in het patiëntendossier en dat beide ouders (expliciet in art. 13 vermeld van dezelfde wet treden zij **beiden** in de plaats van de rechten van de minderjarige kinderen) hiervan op de hoogte dienen te worden gesteld. Het is meer dan duidelijk dat zowel de rechter als de tuchtraad best vraagt om het volledige patiëntendossier van Marieke Van Belle (en Floris, zie infra) hiervoor in te zien om met kennis van zaken te kunnen beslissen.
- gezien de doktershandeling bovendien indruist tegen de medische bevoegdheidsafgrenzing met de psychologische van de erkende psychologen vastgelegd bij wet van 8/11/1993 - BS 31/05/1994 en dat dit de tweede overtreding op rij is omdat ook in het kortgeding de rechter valselijk werd voorgelogen hierover en de psychologencommissie (die geleid wordt door niemand minder dan Mevr. Castin, Hof van Beroep te Bergen) toen zelf letterlijk stelde: "In antwoord op uw e-mail van 11 maart 2006, bevestigt de psychologencommissie dat wanneer in een dossier uitspraken gedaan worden in verband met persoonlijkheid en karakter, deze moeten gebeuren door een erkend psycholoog. Indien dit niet zo is hebben deze uitspraken geen wetenschappelijke waarde (wet van 8 november 1993)."
- gezien de arts na bezoek van de vader met de twee andere kinderen pertinent weigerde op zijn standpunt terug te keren en bovendien dan pas een luttel document afleverde met bovendien foutieve data (1 tot 4 november), die ofwel een nieuw vergrijp van kidnapping uitmaken dan wel een medeplichtigheid en verzwaring uitmaken in hoofde van de arts aan bovenvermelde deontologische richtlijn). Dit attest is flagrant in overtreding met de in supra vermelde deontologie van de dokters.
- gezien bovendien verzoeker recent ontdekte dat aan de zoon verplicht werd om plots het methylphenidaat (= amfetamine = drugs) Concerta 36 mg (zonder bijsluiter noch originele verpakking) te nemen bij het verblijf met de vader, zonder dat hem enige DSM-IV test werd overhandigd zoals in de bijsluiter van Concerta letterlijk staat vermeld noch van enige andere psychologische begeleidingen (idem) en dit zeer ernstige medische consequenties heeft en een eerder uitgevoerd professionele IQ-onderzoek door verzoeker bij klinisch psychologe Valerie VUYLSTEKE op 28/01/2006 en door verzoeker regelmatig afgegeven aan verzoekster letterlijk stipuleert "Eerder werd al gesproken over het Asperger Syndroom maar dit werd niet verder onderzocht. Floris neemt al jarenlang rilatine maar de diagnose ADHD is nooit gesteld. Hoewel Floris het intelligente onderzoek onderging zonder medicamenteuze ondersteuning,

waren geen kenmerken van hyperactiviteit of aandachtsproblemen waar te nemen." alsook "Verdere psychodiagnostiek (o.a. aandachtstesten, belevingsonderzoek...) is ten zeerste aangewezen om een betere kijk te krijgen op het schools onderpresteren en zijn sociaal-emotioneel functioneren."

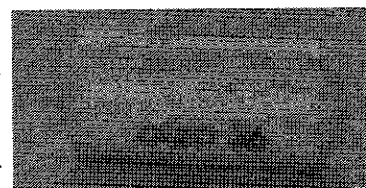
- gezien gedaagde nog steeds niet inging op het verzoek om de klinisch psychologe hierover te contacteren
- gezien het feit dat Marieke twee weken ervoor verklaarde aan de vader dat ook zij gedwongen werd om rilatine te nemen, maar dat ze dat normaal wegsmeet maar dat ze eenmaal zwaar onder fysieke dwang werd vastgehouden door moeder en oma zodat ze niet anders kon dan het inzwelgen, terwijl zij geen enkele psychologische test onderging waarvan de vader op de hoogte werd gesteld (er werd gesproken van 'speltherapie' bij CGGM) en zij bij de vader en te Bellegem een perfect sociaal gedrag vertoont alsook zeer hoge schoolresultaten haalt, is het des te ernstiger te noemen dat een kind eenzijdig zwaar psychisch gestraft wordt omdat het uiting geeft aan haar wens op een 50/50 bilocatieregeling en dient de rechter hier in het belang van het kind beide gedaagden persoonlijk te ondervragen
- gezien het feit dat het hier omwille van de aarde van rilatine & concerta (zie bijsluiter: "sport: dit middel bevat methyfenidaat wat een positieve uitslag geeft tijdens dopingcontrole" in infra)
- gezien het feit dat eerst de vader als krankzinnig wordt bestempeld door de schoonmoeder ("hij weigert zijn medicatie tegen krankzinnigheid te nemen" werd verteld aan de kinderen) en twee onterechte eenzijdige verzoekschriften daarvoor werden ondervonden, dat bovendien werd vernietigd
- gezien het feit dat het eerste pseudo-verslag poogt te stellen dat ook de zoon ernstig psychische stoornissen zou vertonen, terwijl het op dat moment enkel op bijwerkingen ging die vermeld staan op de bijsluiter van rilatine en door de overdosis en over het hoofd te zien dat rilatine eerst het gewicht enorm laat afnemen waardoor de dosering ook verminderd moest worden
- gezien het feit dat nu de dochter blijkbaar psychisch onhandelbaar zou zijn bij de moeder en gestraft moet worden door haar vader niet te zien, terwijl de vader net de immer stabiele factor bij uitstek is (wat omstandig en door een bundel van zowel erkende psychologenverslagen als door tientallen getuigenissen van burens en professionele collega's van verzoeker werd toegelicht en ook leidde tot de vernietiging van het eenzijdig verzoekschrift alsook het feit dat deze toen les gaf aan meer dan 150 leerlingen van de derde graad) en hij in aanmerking kwam voor de eindfase van de vacature handelsrechter te Brugge

Zijn volgende gebeurde feiten zeer frappant, zeer ernstig door het repetitieve karakter en van gezien de medische consequenties van hoogdringend karakter:

HUIDIGE FEITEN

- Op 14 oktober 2006 ontdekt de vader bij het opruimen van de kamer van Floris Van Belle te Bellegem het pilletje waarvan de foto hierbij wordt gevoegd. Het zit apart verstopt in zijn broekzak. De vader vraagt wat dit pilletje is en Floris antwoordt verschrinkt en ontwijkend. De vader is wetenschappelijk vrij goed onderlegd (zoek maar eens op 'bijsluiter concerta' op google, maar zet onderaan 'Pagina's uit België' aan en u komt op een van mijn vele internet pagina's aan) en ontwapent het antwoord door meteen te repliceren: dit is Concerta, de vertraagde rilatine in hogere dosis van 36 mg. De jongen kijkt naar de grond, en de vader laat het onderwerp even rusten maar twee weken later (bij de zoveelste kidnapping van een of meerdere kinderen, ditmaal van Marieke, zie infra hieronder), verwijst hij naar het feit dat zijn maag nu inderdaad iets minder overhoop ligt, maar dat hij nu nog langer verdoofd (letterlijk) zal rondlopen, en wijst er hem nogmaals op dat pillen niet dienen om hem zelfbeheersing te geven. Verzoeker citeert een paar zaken aan uit de bijsluiter van zowel rilatine als concerta (die op de lijst van individueel bij te houden verdovende middelen bij de apothekers staan en als dusdanig momenteel ook verhandeld worden in scholen à 2 EUR per pilletje!):

Rilatine: "De diagnose moet worden gesteld in functie van de criteria van de DSM-IV test of de richtlijnen van de ICD-10". "Een correcte diagnose vereist niet alleen een medische, maar ook een neuropsychologische, educatieve en sociale aanpak." "Bij de behandeling van de aandachtstekortstoornis moet de toediening zo gepland zijn dat de tijdsduur tijdens de dag met de meest stresserende situaties vóór de patiënt (school, gedrag, sociaal leven) behandeld te worden." "Als na één

concerta - vertraagde methyfenidat 36 mg tablet
moeder grondige tests aan mijn zoon verstuurd

maand therapie met een aangepaste dosis, geen verbetering optreedt, moet men de behandeling stopzetten” “Indien de symptomen verergeren of andere ongewenste effecten optreden, moet men de dosis verlagen of, indien nodig, de Rilatine-toediening stopzetten.”

Concerta: *“Sport: dit middel bevat methylfenidaat wat een positieve uitslag geeft tijdens dopingcontrole” “Bij patiënten die niet groeien of waarbij het gewicht niet naar verwachting toeneemt, moet de behandeling tijdelijk worden onderbroken” “Uitgesproken psychotische episoden kunnen zich voordoen, vooral bij parenteraal misbruik. Als het misbruik wordt stopgezet, is nauwgezet toezicht vereist, aangezien stoppen tot een ernstige depressie kan leiden. Het stopzetten van een chronisch therapeutisch gebruik kan symptomen van de onderliggende aandoening aan het licht brengen waarvoor nazorg vereist is.” “Tijdens langdurige behandeling is een regelmatig volledig bloedonderzoek, met een differentieële telling van de plaatjes, aan te bevelen” [in Griekenland worden artsen correctioneel veroordeeld en geschorst als ze dit JAARLIJKS nalaten]. “In klinische studies leidden zowel Concerta als methylfenidaat tot een toename van de hartfrequentie in rust met gemiddeld 2 tot 6 slagen per minuut en tot een gemiddelde toename van de systolische en diastolische bloeddruk met circa 1 tot 4 mmHg overdag, ten opzichte van placebo.” “Er zijn nog niet voldoende gegevens beschikbaar over de veiligheid van langdurig gebruik van methylfenidaat bij kinderen.” “Alcohol kan de centrale bijwerkingen van psychoactieve middelen, zoals Concerta, verergeren. Het gebruik van alcohol gedurende de behandeling is daarom af te raden.” “het is aan te bevelen voorzichtigheid te betrachten bij het besturen van voertuigen, het bedienen van machines of het uitvoeren van andere activiteiten die mogelijk gevaar kunnen opleveren.” [we investeren dus miljoenen in veiligheid en preventie, maar omgekeerd laten we het risico bewust en enorm stijgen voor onze kinderen met het oog op prestatieverbetering] “Postmarketingervaringen - Psychische aandoeningen: agitatie, psychose” [dus straks werk aan de winkel voor alle rechtbanken inclusief intussen bewezen vervijfvoudiging van opname in psychiatrische klinieken van methylfenidaatslikkende kinderen op 16-jarige leeftijd] “Voorzichtigheid is geboden bij combinatie van methylfenidaat met andere geneesmiddelen met name die waarvan de therapeutische breedte smal is”.*

- In dezelfde discussie verneem ik dat ook Marieke al een paar malen verplicht werd om rilatinepilletjes te slikken, maar zij vertelt fier erbij dat zij die apart legt en later 'zonder dat moeke het ziet' uitspuugt. Ze vertelt mij eenmaal zeer gedetailleerd dat ze door oma en haar moeder, mevr. Langedock, echter hardhandig vastgehouden werd en geforceerd werd om het in te slikken omdat ze haar wellicht emotioneel niet aan konden (Marieke is een energie meisje zoals mijn moeder van elf kinderen die nu 76 jaar is en telkenmale in deze rechtszaken aanwezig is). Dit is een zeer ernstig vergrijp, waarvan ik vraag aan de weledele rechter om dit eventueel via getuigenverhoor op waarheid te laten nazien, dan wel te weerleggen dat dit aan haar kinderfantasie zou ontsproten zijn. De details waarmee ze dat vertelde, verontrusten mij echter dermate, temeer het feit dat zij plots ook werd ingeschreven voor 'spelt therapie' bij CGGM (Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg te Menen). Marieke is namelijk net zeer matuur, wiskundig en sociaal zeer hoog begaafd en vertelt altijd de waarheid als dit haar expliciet gevraagd wordt. Bovendien voorziet de in Belgische wetgeving omgezette Europese richtlijnen dat een minderjarige altijd zelf nog kan beslissen niet verhoord te worden (let op: het is de moeder mevr. Veerle Langedock die tot op heden een getuigenverhoor van Marieke verhinderde, net omdat Marieke al falloze malen steevast voor de wiskundige 50/50 bilocatieregeling koos, en dit is zeer zeker de reden waarom er soms ernstige opvoedingsconflicten ontstaan tussen de moeder en Marieke, zie hieronder).
- Des te erger is dat Marieke aan mij meer en meer moet zeggen 'maar vertel dit niet aan de rechter' wat erop wijst dat er steeds hogere druk op haar wordt uitgeoefend, wellicht in voorbereiding tot het getuigenverhoor in de zaak ten gronde, waarin verzoeker inderdaad ook wenst dat ze zou gehoord worden (hoewel haar getuigenis bij de jeugdrechter om ons onbegrijpelijke reden enkel 'procedurieel' werd afgewezen en rechtsregels ieken te primeren boven kindbelangen).
- Het is dan ook duidelijk dat het mijns inziens belangrijkste artikel uit het burgerlijk wetboek ernstig overschreden wordt, art. 371 BW in hoofde van beide gedaagden: **“Een kind en zijn ouders zijn op elke leeftijd aan elkaar respect verschuldigd.”** Het respect van het ook sociaal zeer intelligentie kind Marieke dat ze voor beide ouders toont, namelijk waarin ze gewoon wiskundig stelt beide ouders even graag te zien en de 50/50-regeling wenst, dient te worden gerespecteerd. Zoniet zal een dwang op haar op korte termijn, het omgekeerd effect op lange termijn beogen en vermoed verzoeker dat ze onder dwang misschien een paar jaren bij moeder zal blijven, maar dat vooral de intellectuele gesprekken met haar papa op lange termijn de doorslag zullen geven om later van haar moeder weg te gaan, iets wat verzoeker evenmin wenst, daar hij de stelling getrouw blijft dat de genetische informatie van beide ouders en zelfs het karakter van de grootouders van essentieel belang zijn bij de zelfontplooiing van elk kind (is medisch bewezen met de menselijke chromosoom-structuur en is door beide ouders ook medisch gekend want ze bezochten daarover nog samen een medische tentoonstelling in het jaar 2001 in het oude atomium te Brussel).
- Op wo-avond 01 november 2006 om 19.00 h moeten de kinderen de hefft van de novembervakantie naar verzoeker komen. Na een SMS waar ze blijven, antwoordt mevr.

LANGEDOCK om 19u07 met "Zijn juist klaar met eten en komen er zo aan". Rond 19.25 h te Bellegem komt ze het huis van verzoeker binnen met TWEE van de kinderen (klassiek). Ze is uitermate vriendelijk en meldt dat Marieke 'ziek' is. Verzoeker, de heer Van Belle, reageert met dezelfde vriendelijkheid als altijd dat hij toch even goed voor de kinderen kan zorgen en dit geen wettige reden is om ze niet te brengen. Hij vraagt mevr. Langedock beleefd dan voor het eerst ook dat Marieke hem zelf zou bellen, wat zij belooft meteen bij terugkomst in Moorseele te laten doen. Veiligheidshalve zendt verzoeker om 19h34 een SMS met "Marieke ziek? Dus mocht er ooit eentje bij mij ziek vallen, mag ik die langer houden?". Er komt noch een SMS terug noch een telefoontje van Marieke.

- Al spelend vertelt het jongste Stientje van 5 jaar verzoeker, haar papa VAN BELLE, donderdagmorgen 02/11/06 omstreeks 8.15 h aan tafel voluit dat ze naar de school van Marieke geweest zijn in Moorseele om een film te bekijken waarin 'ze alle dieren dood wilden doen'. Verzoeker vroeg of 'zus' (= Marieke) dan niet spijtig was dat ze niet mee kon, en daarop antwoordt het jongste dat Floris en zij gaan kijken waren, maar dat Marieke gaan zwemmen was met een vriendinnetje, die Lien zou heten. Ik vraag haar dan wie haar voerde en blijkt dat mevr. Veerle LANGEDOCK met Floris en Stientje naar de film ging, en dat een andere moeder of vader blijkbaar meer rechten heeft dan de genetische liefhebbende vader, want dat deze Marieke en hun eigen dochter (en misschien nog kinderen) brachten naar het zwembad en ze nadien ook daar gingen terughalen. Verzoeker wil dit bij Floris bevestigd zien, maar deze vraagt om het onderwerp niet te bespreken, en verzoeker voelt nattigheid.
- Hij be vraagt Stientje of de dokter Luc, Marc of Leen noemt (daarvoor werd de huisdokter Ann Vanneste uit Bellegem al door mevr. Langedock bedankt voor haar diensten; daarvoor werd ook de huisdokter Walgraeve uit Kortrijk al bedankt voor zijn diensten, mevr. Langedock gelooft anders namelijk vooral in haar eigen medische kennis en preventieve aanpak en 'adviseert' de artsen qua medicatie, terwijl de vader net het compenserende tegendeel is en liever 'geen medicatie' heeft indien mogelijk), en het blijkt Luc te zijn. Ik bel Dr. Luc Vanneste op zijn GSM-nummer om 9h40. Hij verklaart eerst dat Marieke inderdaad ziek werd verklaard, maar verwijst voor verzoeker zeer verwarrend naar zijn collega Vankeirsbilck die hem daarvoor zou vervangen hebben (Luc Vanneste zou met verlof geweest zijn). Verzoeker poneert meteen de vraag waarom zij dan de dag erna kon gaan zwemmen, waarbij hij antwoordt dat zij het huis mag verlaten. Verzoeker repliceert met de vraag tot wanneer dat briefje dan geldt en Dokter VANNESTE antwoordt: tot het weekend, casu quo de periode dat zij volgens het vonnis bij de vader moeten zijn. Verzoeker reageert dat dit niet kan en dat hij hem onmiddellijk moet spreken daarover. Hij schrikt en tot verrassing zegt de dokter letterlijk "dat er niets anatomisch met Marieke is". Hij licht toe dat er een zeer ernstige situatie was ontstaan tussen de moeder en Marieke waardoor het wenselijk was dat zij de vader niet zou zien. Het vroegste dat hij zich kan vrijmaken, blijkt dezelfde donderdagavond 17.45 h te zijn, waarop ik meteen inga.
- Verzoeker besluit daarna meteen PV te laten opmaken, de politie adviseerde verzoeker juridisch correct te blijven zodat tegenpartij geen valse precedentes zouden scheppen want dat het misschien de zoveelste poging is om verzoeker kwaad te krijgen of op zijn zwakke plaats te pakken (de kinderen). Aangekomen bij de politie, verwijst verzoeker naar de vroegere PV's en talloze precedentes waarin hij de kinderen niet bekwam (en voor de vorige 'ziekmeldingen' werd zelfs nooit een PV opgemaakt, om de politiediensten niet onnodig lastig te vallen met de kinderen bij mij). De twee andere kinderen zijn tegen hun zin bij het getuigenis aanwezig en Floris corrigeert zelfs een bepaalde zin omdat hij vindt dat verzoeker ze niet juist verwoord had.
- Verzoeker wil de verloren tijd compenseren en gaat met Floris en Stientje zowel naar de uitkijktoren van Zottegem als naar een binnenspeelplein in de Elenestraat 69 en terwijl ze niet ver van Oudenaarde zijn, vertelt papa aan de kinderen even dat vlakbij de voorzitter van de rechtbank woont die het verzoekschrift behandelde waarin ze 56 dagen van papa werden afgenomen en die willen dat zien. Ze gaan binnen bij de apotheek en ik bestel er twee tuben ouderwetse Inotyol (wat tot mijn medische noodkit behoort) en geef er een kopie van het PV af. Beide kinderen vinden de mevrouw zeer lief.
- Tijdens het spelen in het speelplein moet ik Floris terug even terechtwijzen dat hij eigenlijk te oud is, maar hij past zich gewillig aan en compenseert zelfs door plots al de ballen die buiten het ballenbad gevlogen zijn op te ruimen, waarbij zowel Stientje als ik onmiddellijk inspringen, blijkbaar wel tot ongemak van de uitbaters (als dat een psychische stoornis weze, dan zij dit zo).
- In de terugkeer passeren we aan de Aldi om onze gewoonlijke pannenkoeken te kopen verzoeker en kinderen in dezelfde Aldi ook een boeketje bloemen voor Marieke.

- Stientje & Floris geven de bloemen af te Moorsele om 17h32 tot 17h35. In de wagen teruggekomen zeggen ze dat Marieke niet thuis was want dat ze gaan winkelen was met oma.
- We rijden te vroeg voor afspraak door naar de Karrestraat in Moorsele en nemen plaats in de volle wachtzaal.
- Pas een eind later is het onze beurt, verzoeker wil beide kinderen meenemen, maar de dokter staat dat niet toe. Verzoeker zegt dat het wel degelijk over hen gaat en de kinderen intelligent zijn en het over hen gaat, maar dokter VANNESTE Luc weigert.
- De dokter voelt zich niet op zijn gemak en zegt te willen luisteren. Ik vraag hem of hij op de hoogte is van alle reeds gebeurde pogingen en of dat er met de vader helemaal niets aan de hand is. Vervolgens vraagt hij wat er met Marieke dan wel psychisch aan de hand is. Hij bevestigt nogmaals dat hij daar was en dat er 'een ernstige toestand was die hem besloot om te beslissen tot wat hij dacht dat beter was voor het kind'. Hij vervolgde dat hij daarvoor ook een attest had opgemaakt dat aan mij bezorgd werd. Verzoeker repliceert dat hij helemaal geen enkel document ontvangen heeft. In de onduidelijkheid of dit nu per post gebeurde (wat op heden nog steeds niet gebeurde), meldt de dokter dat hij dit attest uiteindelijk via Veerle afgegeven heeft. Ik vermeld dat ik niets ontvangen heb, en zeker niet op de hoogte werd gesteld dat er fysisch niet aan dochter Marieke mankeerde zoals nu werd gesteld.
- Verzoeker vraagt de dokter vervolgens of deze zich realiseert dat het straffen van een kind voor eerlijkheid wel buiten zijn bevoegdheid ging en vraagt hem ook of hij de bevoegdheid van psychiater heeft, alsook waarom hij de vader in deze problematiek niet gecontacteerd had. Dokter Vanneste Luc vraagt mij daarop het telefoonnr. van verzoeker en deze meldt hem dat dat reeds in diens computer zit. Dan belooft hij in het vervolg eerst met de vader daarover te communiceren.
- Verzoeker vraagt een duplicaat van het attest, en de dokter drukt dit af.
- Verzoeker vraagt om mevr. LANGEDOCK te bellen in aanwezigheid en doet dat ook. Daar verklaart Marieke tegenstrijdig dat zij hoofdpijn heeft en dat zij dat zelf wil en dat het beter is voor haar. Verzoeker vraagt om Marieke aan de telefoon te krijgen zoals beloofd, maar daarop wordt gerepliceerd "*dat zij niet durft, dat ze te bang is*". Opnieuw wordt beloofd dat ze later terug zal bellen.
- Verzoeker leest het attest en vraagt of hij bij zijn stelling blijft dat het kind niet naar de vader mag, en na een kleine aarzeling bevestigt de dokter zijn stelling.
- Verzoeker deelt vervolgens mede dat hij zich genoodzaakt ziet dergelijke wanpraktijken om een assertief meisje van elf jaar psychologisch te kraken, niet zal aanvaarden en de raad hiervan in te lichten.
- Verzoeker verlaat zonder te betalen de spreekzaal, haalt zijn kinderen op in de wachtzaal en vertrekt terug naar Bellegem (Floris vond het jammer want hij was net een leuke strip aan het lezen; Stientje was reeds bang omdat ze haar papa niet zag en ze doodsbang blijft om hem opnieuw te verliezen).
- Verzoeker brengt verweerster LANGEDOCK op de hoogte van zijn voornemen van huidige procedure via SMS "*Vraag het aan mensen die het weten. Luc Vanneste weet dat hij na een tuchtraadzitting nooit meer zo'n blaadje zal utischrijven. De psy-commissie lacht niet.*", en er volgt een SMS met: "*Voel je je goed dreigmanneltje? smsjes zijn je enige communicatie. Zorg in plaats voor de anderen*" dat misschien wat emotioneel door verzoeker wordt beantwoord met "*voel je je goed? eerst floris, dan mij en nu marieke zot verklaren? Laat het oordeel aan erkende psy over ipv die zelf te spelen uit frustratie en energie-gebrek*".
- Bij nader onderzoek thuis blijkt op het blaadje in bijlage te staan 1 tot 4 oktober. Ik zend onmiddellijk op 02/11/06 om 19h24 een nieuwe SMS met "*Op het attest staat 1 tot 4 november, ik kom ze op 5/11/05 ophalen om 9.00 h, papa*".
- Om 19h27 ziet hij dat een oproep van Veerle gemist werd op zijn GSM. Om 19h28 belt hij terug.
- Om 19h29 belt mevr. Veerle LANGEDOCK terug en voor het eerst onstaat een lang gesprek sinds 11/11/2004, maar het wordt een koude douche voor verzoeker, die zijn echtgenote eigenlijk nog evenveel bemint als vroeger. Vooreerst vraagt verzoeker waarom deze Marieke nu zo zwaar psychologisch aanpakt en dat hij ontgoocheld is omdat verzoeker haar altijd als goede moeder zag. Jammer genoeg wordt het geen leuk gesprek. Een zeer lang gesprek ontstaat (42 minuten, dacht ik als ik mij de teller herinner die op het scherm kwam), dat eerst begint met het immer klassieke verwijt 'je moet maar je onderhoudsgelden betalen', en dat verglijdt in 'ik vraag geen onderhoudsgeld, enkel voor de kinderen', dat verzoeker terug repliceert met dat ik co-ouderschap en alle kosten delen want dat we altijd even veel verdiend hebben maar dat er langzaam aan niets meer zal resten van alles wat we materieel opgebouwd hebben. Het gaat ook over de zogezegd dure leasingauto waarmee verzoeker

nu rijdt na de inbeslagneming voor de rechtbank van koophandel (als zelfstandige heb ik GEEN inkomsten zonder auto), over de overleden vader van verzoekster, maar steeds herleid ik dat naar mijn oorspronkelijk verzoekschrift en het feit dat zij recht heeft op de helft van het batig saldo van het onroerend goed, maar dat dit nu compleet in rook opgaat door mijn zware kaskredieten, door haar eigen foutieve alimentatievoorschotten die ze via DAVO betrok (15000 EUR). Toch blijft het gesprek open en stelt ze de vraag tot communicatie, en vermeldt verzoeker dat hij daar steeds toe bereid is geweest en dat dit ongewijzigd werd, maar dat hij nu toch wel ontgoocheld is door de leugens. Hij verwijst naar een liefdesbrief, waarop verweester antwoord 'toen was ik een meisje van 19 jaar', en dat kwetst emotioneel zeer diep bij verweerder. Dan verhit het gesprek en Stientje loopt naar boven. Als ik dat opmerk, schakel ik terug zakelijk over en deel haar mede dat het na twee jaar genoeg geweest is om met de kinderen hun gevoelens te spelen. Ik vraag haar of ze de dokter nogmaals wil bellen om het doktersattest te corrigeren want dat ze anders nog zwaarder in de fout gaat en Marieke alsnog op zondag 5 november moet brengen naar Bellegem. Haar antwoord is nefast 'nee'.

- Er wordt geen nieuw doktersattest ontvangen.
- We blijven de zondag speciaal de hele dag thuis maar Marieke wordt **NIET** afgeleverd.
- 's Avonds om 19.00 h brengt verzoeker de kinderen terug naar Moorseele, Stientje weent bij het afscheid, Floris omhelst me nogmaals en wenst me sterkte, en plots zie ik bovenaan het venster Marieke. Ze knipoogt en in gebarentaal maakt ze het gebaar 'cum cor dare' = Ik hou van jou (rechter arm op borst gevolgd door gekruiste armen op hart en dan twee handen wijzend naar de ander = ik hou van jou; i love you, letterlijk ik-hart-jou). Verzoeker doet hetzelfde terug steekt ook zijn duim omhoog om haar sterkte te wensen. Ze mag duidelijk niet naar beneden komen aan de deur.
- Als de rechtbank dit verder wil laten gebeuren, dan doet ze maar.

Tot hier de feiten, die in rechte dienen weerlegd te worden door verweerder. Twee andere twee PV's worden en het 'psychologische' doktersattest worden bijgevoegd.

TEN LASTE LEGGING (zowel in kortgeding; ten gronde; strafrechterlijk als voor de Orde der Geneesheren)

- het zich mengen in de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het gerecht horen en het actief meewerken aan het opstellen van een vals doktersattest in hoofde van Marieke ten einde haar te straffen voor haar eigen standpunt en van de vader weg te trekken
- het opstellen van een niet medisch attest bij een perfect gezond kind met psychische allusies
- het actief meewerken en medeplichtig zijn aan de zoveelste kidnapping van de kinderen tegen zowel het belang van het kind in als dat van de kinderen zelf in
- het weigeren van het betrekken van een perfect psychisch normaal en het insinueren van psychische stoomissen waar er geen zijn
- niet ingrijpen bij dwangmatig en ingave van psychotischmakende amfetamines, integendeel toezien zonder in te grijpen
- niet communiceren met de vader van eenzijdige beslissingen zoals de Orde der Geneesheren waarbij hij is aangesloten het hem expliciet oplegt

Verzoeker wenst de medisch arts ook expliciet aansprakelijk te stellen voor het geval er iets ernstig zou gebeuren n.a.v. de ingenomen rilatine/concerta of het uitlokken van bruskerend territoriumgedrag bij mijn kinderen zoals weggelopen en handelingen stellen die een kind in normale handelingen NIET zou stellen

OP DEZE GRONDEN

- Onmiddellijk verbod te betekenen aan mijn echtgenote enige medische arts te betrekken in de pogingen de kinderen verder nog het omgangsrecht met hun vader te onzeggen;
- Indien gewenst erkende psychologen aan te stellen om zowel de vader als de moeder te doorlichten op genetisch, sociaal, en psychochologisch-opvoedkundig vlak
- Onmiddellijke stopzetting van alle methylphenidaat en **EERST** uitvoeren van de op bijsluiters vermelde DSM IV-testen op ADHD met betrekking van beide ouders of na te zien of het dan wel over een maskering gaat door de V/P-kloof discrepantie (groot verschil tussen performant en uitermate hoge verbale IQ), dan wel over een aandachtsOVERSCHOT i.p.v. een aandachtstekort door een niet aan het Revalidatiecentrum te Overleie betrokken psychologische dienst (bij voorkeur dus Gent, Antwerpen, Beernem, Brugge) omdat mevr. LANGEDOCK Veerle werkzaam is en omdat de oorspronkelijk rilatinevoorschrijvende arts Ingrid Claeys haar collegiale superieur is daar. Temeer daar met de echtgenote reeds samengekomen werd met haar professor Danckaerts te Leuven en ook daar gesteld werd dat de bijsluiters vermeld dat elk jaar de rilatine moet onderbroken worden om te kijken of het zonder kan, wat nooit gebeurd is en ook niet daarna gebeurde bij de moeder tot de maat vol was bij het vakantiecamp Don Bosco te Oostenrijk en bleek dat zijn gedrag net onaangepaster werd en de jongen nu ook sociaal geïsoleerd raakt.
- Onmiddellijk medisch onderzoek naar de hartritmestoomissen bij Floris Van Belle, de grootte van zijn hartkamers, de overgevoeligheid van zijn maag (er zijn geen medische precedentes), de sociale achteruitgang (hij zondert zich meer en meer af en zijn gedrag was allesbehalve tijdens het laatste zomerkamp in Don Bosco waar dat niettemin met liefde werd opgevangen maar de melding werd geopperd dat dit hij op deze wijze volgend jaar niet mee zou mogen naar London) en beoordeling van de wijze waarop de vader de kinderen zoveel mogelijk beweging biedt om de schade van langdurig amfetaminegebruik te beperken.
- Proefperiode van de drie kinderen van een maand, bij voorkeur samen ter compensatie, maar ook specifiek om volgende redenen:
- Volledige maand van Marieke Van Belle bij ALLEEN VERZOEKER in hoofdorde waarbij de vader zich engageert om haar houding tegenover de moeder te verbeteren, mag met toezicht van erkende psychologen, bezoek Kind & Gezin is welkom en wordt aanvaard door de vader.
- Proefperiode van volledige maand voor Floris bij ALLEEN VERZOEKER in hoofdorde om de medicatie af te bouwen en om de vader toe te staan zijn zelfbeheersing nu het nog kan (voor 16 jaar, hij is net 14 jaar!) te trainen vanuit dezelfde eigenheid (hersenen en die in zeer hoge snelheid de registraties van de gevoelige zintuigen verwerken; zie Asperger-syndroom) en vooral vanuit nederigheid en zelfrelativering i.p.v. betweterigheid en de illusie dat hij slimmer en beter zou zijn dan de anderen.

- Proefperiode van Stientje VAN BELLE bij ALLEEN VERZOEKER in hoofdorde om dat ook haar intelligentie een duw kreeg. Intelligentie ontstaat op zeer eenvoudige wijze door een kind een dynamische omgeving te krijgen, waardoor de zintuigen op natuurlijke wijze geprikkeld worden, het lichaam en de groeienergie optimaal gestimuleerd wordt waardoor de biochemische opname van gegevens in de hersenen vereenvoudigd wordt en de cerebrale synapsen optimaal geactiveerd worden.³
- Veroordeling Luc VANNESTE voor obstructie van een rechterlijk vonnis en betaling van de materiële schade aan Marieke Van Belle ten belope van 11,50 EUR, zijnde de prijs het toegangsticket tot Oceade Brussel, waarvan ze haar papa door maanden te zagen overreden had om daar naar toe te gaan in de periode van 1 tot 5 november 2006 of liever nog ten belope van $3 \times 11,50 + 14,50 \text{ EUR} = 49 \text{ EUR}$ (is een duur zwembad). Mevr. Veerle LANGEDOCK mag gerust meegaan zonder vrees voor incidenten. Misschien is een 10 beurten kaart (max. 5 personen per keer) à 89 EUR wenselijker, dan kunnen beide partijen samen twee keer op de wens van Marieke (en de andere twee kindjes) inspelen en leren beide echtgenoten terug op een normale manier met elkaar omgaan.
- Veroordeling Luc VANNESTE voor onzorgvuldigheid en onbevoegdheid wat betreft primo psychologisch advies (erkende psychologen), secundo wat betreft het niet contacteren noch informeren van de vader (zie beroepsplichten artsen), tertio wat betreft het betrekken van zijn patiënte zelf, de sociaal hoog begaafde Marieke, en quater het maken van een onzorgvuldig attest met foutieve data zonder medische gegevens. Morele schade: 1 EUR.
- Schriftelijke veroordeling LANGEDOCK Veerle in hoofdorde voor het niet brengen van Marieke en het foutief voorwenden van ziekte
- Schriftelijke veroordeling LANGEDOCK Veerle voor herhaaldelijke medewerking aan de organisatie tegen de wens van de kinderen in (zie ook attest voormalige schooldirecteur van Rodenburg) van kidnappings gedurende de weekends waarin dezen recht hadden hun vader te zien
- Schriftelijke veroordeling LANGEDOCK Veerle in bijkomende orde voor het niet brengen van Marieke na het verlopen van het (pseudo)doktersattest op 05/11/2006.
- Verwijzing van Luc VANNESTE ten belope van de dagvaardingskosten (er zijn geen rechtsplegingskosten daar de zaak gepleit wordt door verzoeker zelf en omzetverliesaanrekening zou de procedure doen verwateren in bijzaken), omdat hij de financieel meest vermogende is van de partijen en juridisch niet onwetend kon zijn, misschien in tegenstelling tot mevr. Veerle LANGEDOCK, maar waarvan verzoeker overtuigd blijft dat ook zij wellicht het beste voorheeft met haar kinderen, maar al aan de 4de huisarts toe is, wellicht te graag zelf beslist en dokters onder druk zet om zowel bepaalde medicatie voor te schrijven (van antibiotica tot rilatine/concerta toe) en daartegen moet beschermd worden. Wellicht is haar kernprobleem dat zij nooit geleerd heeft om in een conflictsituatie kritiek constructief op te nemen. Indien zij dit wenst kan zij vanaf 11/11/2006 de echtscheiding zelf vorderen op basis van art. 230 BW.

Bijlagen (gemakshalve voor alle betrokken partijen reeds bijgevoegd):

- Bijlagen in rood/roze papier: doktersattest Luc VANNESTE, huidige PV en twee vorige PV's
- Bijlagen in geel: attest psychologencommissie dat ENKEL attesten door erkende psychologen van waarde zijn m.b.t. eventuele psychologische problemen; **zeer duidelijke richtlijn Orde der Geneesheren waarbij Luc Vanneste aangesloten is over problematiek arts versus hoederecht.**
- Bijlagen in groen: bijsluiters Concerta & rilatine

3

Concreet in gemakkelijke woorden: in de wachtzaal van dokter Luc Vanneste op 02/11/06 leerde de papa in het leesboekje dat de zes beestjes in twee groepjes van drie stonden en dat dat hetzelfde was als dat je ze in drie groepjes van twee zette en toonde dat ook op de vingers van Stientje. Het zelfde voor 8 beestjes. Dit niet omdat de vader dat aanbiedt, maar omdat de vader inspeelt op de vraag van het kind en het speelse en dus vanzelf lerende moment. Gedaagde dient zich te herinneren dat zij als studente logopedie op 19-jarige leeftijd al deze zaken leerde aan verzoeker (boekhouding studerende), hoewel ze zichzelf op 19-jarige leeftijd nu volgens dat telefoongesprek van dezelfde dag wil verwerpen. Het is in deze context dat de eerste levensjaren van een kind bepalend zijn voor de intellectuele interesse en nu begrijp ik ook waarom de meesten van mijn zeven broers een hoog IQ halen (om de 2 jaar was er een ander kindje dat mijn moeder met liefde overdonderde) en dat staat ook de artikels van Eos waarin gedaagde onderschrijft dat hogere intelligentie van kinderen bijna altijd zijn oorsprong vindt in veel 'zorgvulle en klankvolle moedertijd' als baby. Intelligentie op hogere leeftijd is dan dikwijls meer te denken aan zakelijke discussietijd met vader (vader en moeder mogen in een geëmancipeerde wereld gerust grootdeels omgewisseld worden).

Extra kopies door verzoeker ook bestemd voor de Nederlandse Tuchtraad van de Orde der Geneesheren en voor de psychologencommissie, afdeling West-Vlaanderen.
Kopie ook voor de procureur des Konings (strafklacht).

En opdat gedaagde partijen niet onwetend zouden zijn, zijnde en sprekende als hoger is gezegd, werd afschrift gelaten van dit huidig exploit, desnoods onder gesloten omslag, in overeenstemming met de wet.

Waarvan akte.